

CLASSIFIED

programmatoelichting geschreven door Paul Janssen

Toelichting

Classified, het nieuwe programma van Frommermann, begint met een schuldbekentenis. Puur, hemels bijna. Toch blijkt het gregoriaanse *Mea culpa* dat eensgezind uit alle kelen klinkt uiteindelijk een wassen neus. *Classified* is een universeel programma, het is geen concreet verhaal, geen reallifeschandaal, al is er veel realiteit in te herkennen. *Classified* gaat over zaken die geheim moeten blijven maar toch uitlekken, over parlementaire enquêtes, onderzoekscommissies, juridische schandalen, politieke missers en meer. Er is geen plot, geen oplossing. Die is er in het dagelijks leven immers ook niet. De verbindende teksten zijn uit het leven gegrepen, maar ondertussen even algemeen als vrijblijvend. Want wat wordt er nu werkelijk opgelost met de draaikonterij en quasibekentnissen van politici en de hoge heren van het bankwezen en het bedrijfsleven? Alles is inwisselbaar. 'Wat geweest is zal er altijd zijn', staat al in het bijbelboek *Prediker* te lezen.

Mantel der liefde

Ook bij Frommermann gaat niemand vrijuit, maar wordt alles uiteindelijk bedekt met de mantel der liefde. Het is de tragiek van de parlementaire enquêtes en onderzoekscommissies, ongeacht het onderwerp. Uiteindelijk heeft men er niets van geleerd, nergens spijt van. Er is openheid van zaken gegeven, er is aan alle kanten van het 'schandaal' geprofiereerd, dus de volgende keer doen we het weer net zo.

Het maakt *Classified* tot een wrang programma, gelardeerd met een veelheid aan vrolijke muziek, prikkelende arrangementen en muzikale dubbele bodems. Want tussen het *Confiteor*, het *Mea culpa*, de traditionele schuldbelijdenis in de katholieke mis, en het

schrijnende *Non, je ne regrette rien* komen alle karakters langs die bij een onderzoekscommissie of parlementaire enquête een rol kunnen spelen. De schuldige met boter op zijn hoofd, het commissielid dat thuis net in een huwelijks crisis zit, de arrogante leider die meent dat hij boven alle kritiek verheven is (*I've got the World on a String*), ze laten zich horen en klinken, al dan niet voorzien van dubbele bodem, door in de muziek. Want dubbele bodems zijn er genoeg. Zo is er de vrolijke *Surinamemedley*. Op het eerste gehoor een uitnodiging om de pauze in te gaan en lekker wat te eten en te drinken (inderdaad, *Bruine Bonen met Rijst*), maar uiteindelijk een verborgen pleidooi voor wassen en halve waarheden.

Grenzen verleggen

Met een dergelijke medley en met actuelere songs als *Honesty* van Billy Joel (goed voor een persmoment vol goede voornemens) en veel ouder renaissancewerk als *Have Mercy Upon Me* van William Byrd (de schijn van boetedoening hoort immers ook bij het circus) verlegt Frommermann ook meteen zijn grenzen. Niet louter muziek uit de jaren dertig van de twintigste eeuw, maar ook liederen die verder teruggaan of dichterbij liggen. En dat is logisch, want schandalen, zogenaamde onderzoeken en hoog politiek spel zijn van alle tijden. De hoofdrolspelers veranderen, maar de thema's en structuren blijven. En precies dat maakt *Classified* tot een universeel en tijdloos programma, tot een spiegel van het politieke en corporate schouwtoneel van oude, zelfs preklassieke tijden tot ver in de toekomst. Gelukkig valt er ondertussen ook gewoon te genieten van de muziek.

Paul Janssen